

Så vil jeg sige til fru Anni Svanholt, at der f.eks. i kapitel 3 i lovforslaget, som flere ordførere også var inde på, eksempelvis § 15, den første paragraf i kapitel 3, står:

»Fredskovspligtige arealer skal anvendes til god og flersidig skovdrift, og anvendelsen skal ske ud fra en helhedsbetragtning.

Ved god og flersidig skovdrift forstås, at skovene skal dyrkes med henblik på både at forøge og forbedre træproduktionen og varetage landskabelige, naturhistoriske, kulturhistoriske og miljøbeskyttende hensyn samt hensyn til friluftslivet.«

Og så § 16:

»Fredskovspligtige arealer skal holdes bevoksede med træer, der danner, eller som inden for et rimeligt tidsrum vil danne, sluttet skov af højstammede træer.«

Og så begrænsningen til kun 10 pct. til juletræer og pyntegrønt. Hr. Aage Brusgaard ville gerne udvide det til 40 pct., men jeg vil gerne sige, at det kan vi nok ikke lave forlig om. Jeg tror, at 10-pct.s-begrænsningen er helt nødvendig for, at vi ikke omdanner skovene til produktion i kort omdrift af juletræer. Det ville totalt ændre skovbilledet i Danmark, og der ligger altså simpelt hen en bevidst beskyttelsesforanstaltning her i forhold til skoven, som jeg ved at skovhvervet har accepteret.

Med hensyn til produktionsafgifter var jeg glad for det, fru Eva Møller sagde, og med hensyn til uafhængighedserklæringen har jeg skrevet den ned, og den skal jeg huske til en anden gang. Fru Eva Møller sagde som – kan man sige – en konservativ uafhængighedserklæring, at Det Konservative Folkeparti ikke nødvendigvis var følgagtigt over for erhvervsinteresser. Det vil jeg gerne sige tak for. Man skal også lære noget under sådan nogle debatter, og dér har jeg et godt citat til fremtidige diskussioner med fru Møller og hendes partifæller.

Så skal jeg sige til hr. Brusgaard: Lad os dog diskutere spørgsmålet om de private organisationers større rolle. Det synes jeg er en spændende idé. Med hensyn til det konkrete eksempel med plantagen i Nordjylland er jeg ude af stand til at kunne svare ved denne lejlighed, men lad os undersøge det undervejs. I princippet er der, når vi taler om naturlandskabsbeskyttelse og en rig og alsidig natur, ikke noget forkert i, at man har områder i en skov uden træer, at man har overdrev, heder, moser osv., og at vi gør noget for, at disse naturtyper bliver bevaret og ikke gror til med træer. Så der kan

meget vel være god fornuft i det konkrete eksempel. Dermed være ikke sagt, at der er det, for det aner jeg ikke. Men der kan godt være god fornuft i det, der er sket i den plantage oppe i Nordjylland, som der henvises til. Jeg synes, at der i øvrigt var nogle interessante synspunkter i det, hr. Brusgaard nævnte.

Til sidst til hr. Hindrup Andersen om det her med dyrehold. Nu vil vi altså ikke kalde en vildtlevende bestand af vildsvin eller en vildtlevende bestand af ræve, grævlinge, råvildt eller andet for dyrehold. Det er ikke det, vi lægger i begrebet dyrehold. Men jeg tror, hr. Hindrup Andersen har ret, når han f.eks. siger, at nogle gange kan man med held bruge dyrehold i skoven, og der har vi jo nogle af de gamle driftsformer, hvor vi bruger hornkvæg på skovområder, og vi har nogle eksperimenter – jeg ved ikke, hvor vellykkede de indtil nu har været – f.eks. med pyntegrønt, hvor vi bruger får. Nu skal man altså passe på med får, for når de er sultne, spiser de alt, og så kan det være en sådan lidt farlig forbundsfælle. Det gør i øvrigt de svin også, som hr. Hindrup Andersen har set sig glad på. Men lad os dog endelig være åbne over for det. I det hele taget er der ikke grænser for, hvad vi vil diskutere i forbindelse med det her, hvis vi vel at mærke kan nå frem til et fornuftigt resultat, hvor så mange berettigede synspunkter på skoven som muligt kan tilgodeses. Jeg synes netop, at det vidunderlige ved skovpolitikken er, at man her på samme tid kan imødekomme mange forskellige interesser.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Først kort en bemærkning til fru Eva Møllers uafhængighedserklæring: Jeg vil da fortsætte i ministerens spor og sige, at jeg ikke håber, at det her så er undtagelsen, der kommer til at bekræfte reglen; men det må tiden jo vise.

Til ministeren vil jeg sige om det med underforhandlinger at lade døren stå åben, at ministeren er meget åben. Jeg synes, at ministeren skal trække dørene lidt til og lave en plan for, at man helt lukker døren for brug af pesticider i skovdriften. Det opfordrer jeg ministeren til at overveje.

Der står jo her, at man godt kan tage et nationalt initiativ, som ikke ødelægger forhandlingerne om, hvor langt man kan komme med det internationale, men jeg vil nu sige, at der har været meget skovdrift i den tredje verdens lande, hvor man ikke kendte til eksistensen af